desparte și stăpânește

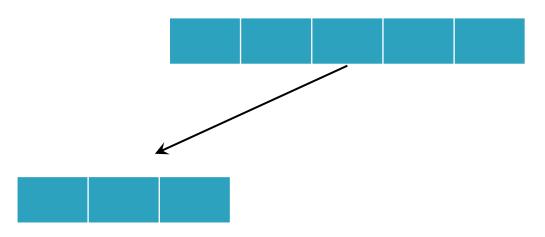
- Constă în
 - împărţirea repetată a unei probleme de dimensiuni mari în mai multe subprobleme de acelaşi tip

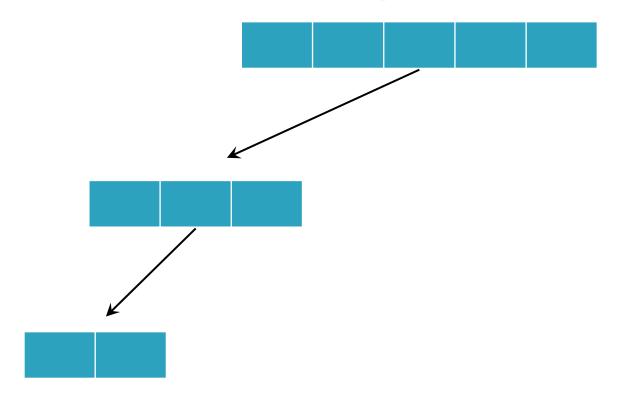
- Constă în
 - împărţirea repetată a unei probleme de dimensiuni mari în mai multe subprobleme de acelaşi tip
 - rezolvarea acestor subprobleme (în acelaşi mod sau prin rezolvare directă, dacă au dimensiune mică)

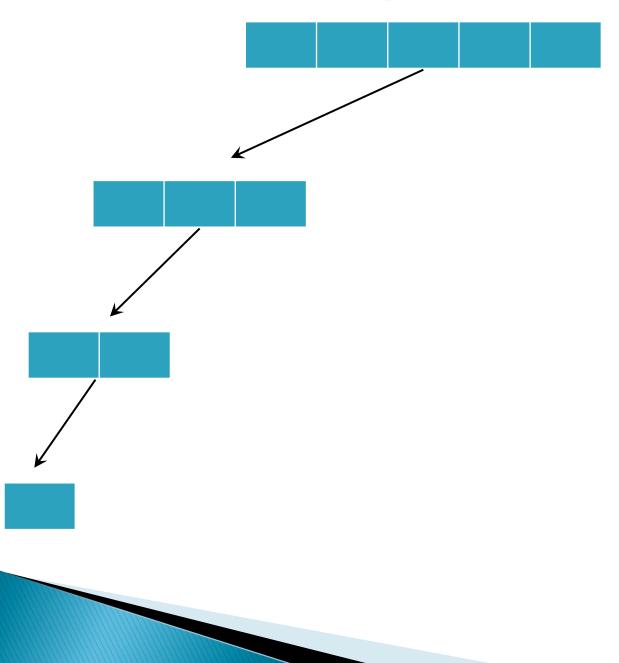
- Constă în
 - împărţirea repetată a unei probleme de dimensiuni mari în mai multe subprobleme de acelaşi tip
 - rezolvarea acestor subprobleme (în acelaşi mod sau prin rezolvare directă, dacă au dimensiune mică)
 - combinarea rezultatelor obţinute pentru a determina rezultatul corespunzător problemei iniţiale.

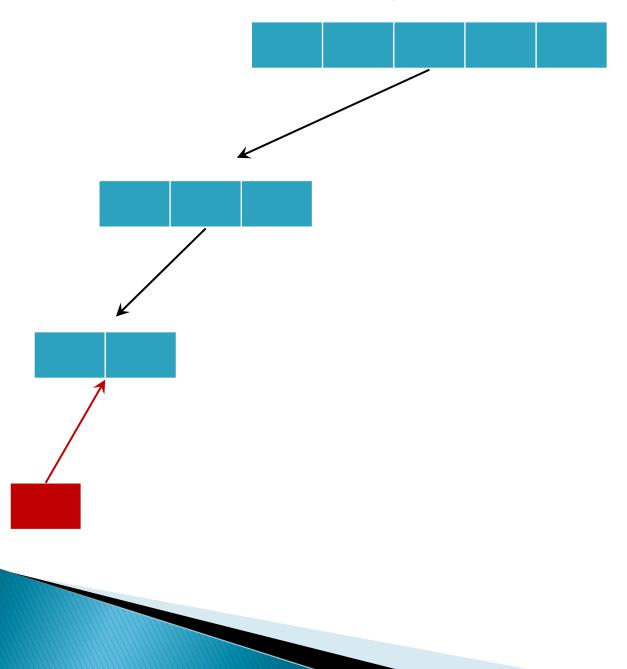
Schema generală

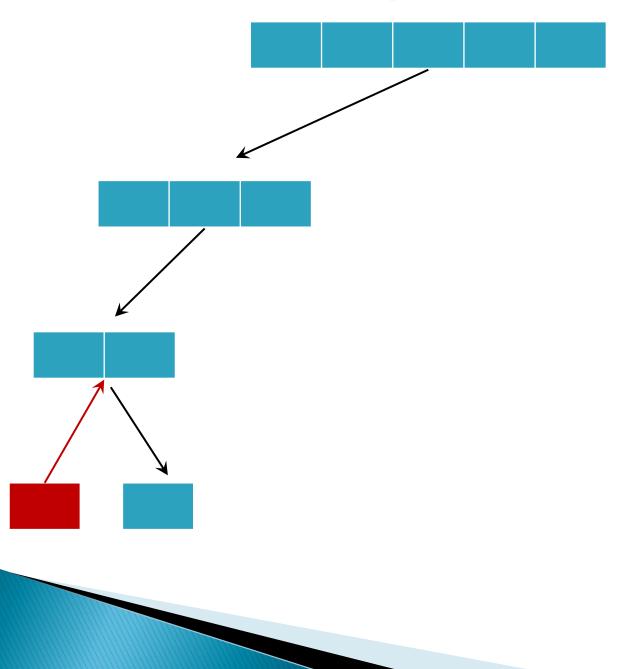
```
pentru a[p..u]
function DivImp(p,u)
    if u-p<€
          r \leftarrow RezolvaDirect(p, u)
   else
          m ← Pozitie(p,u); - de obicei mijlocul
          r1 \leftarrow DivImp(p,m);
          r2 \leftarrow DivImp(m+1,u);
          r \leftarrow Combina(r1,r2)
   return r
end
▶ Apel: DivImp(1,n)
```

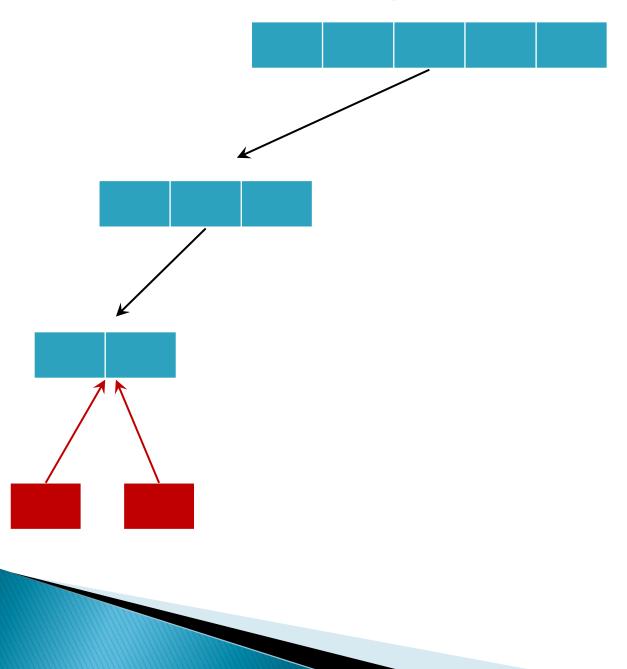

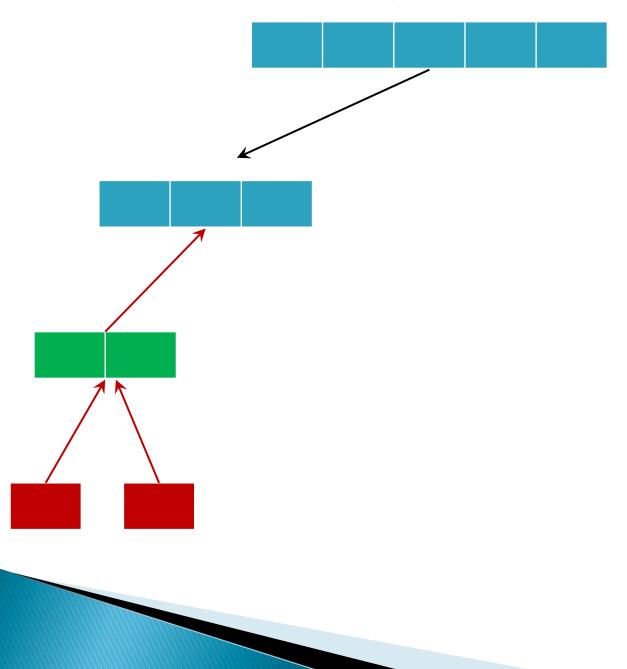

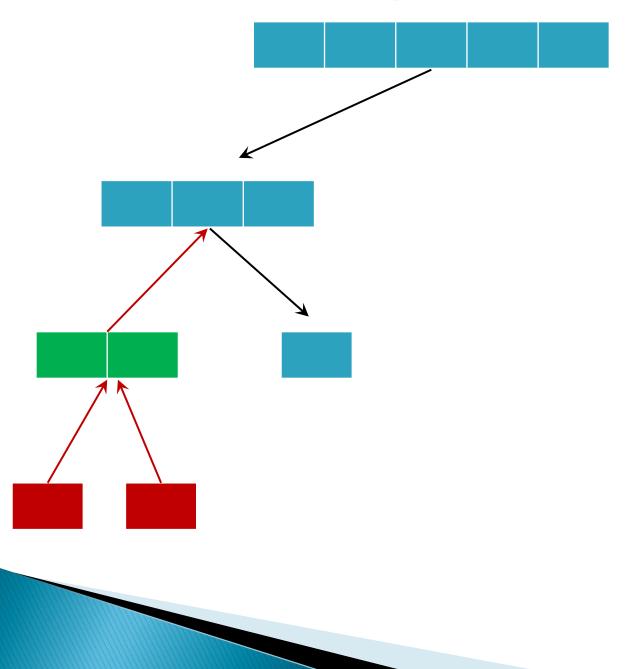

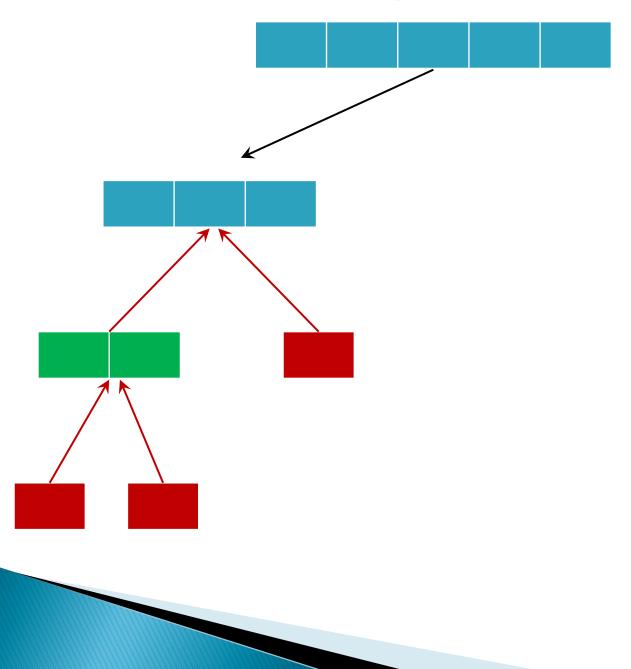

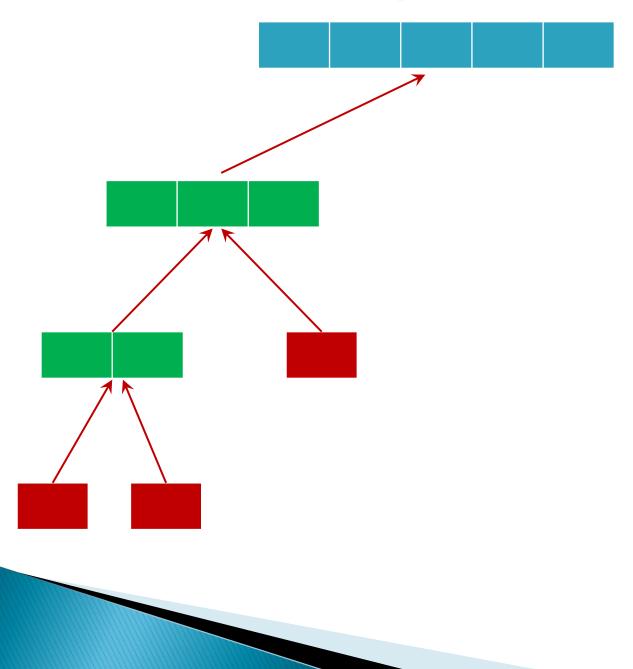

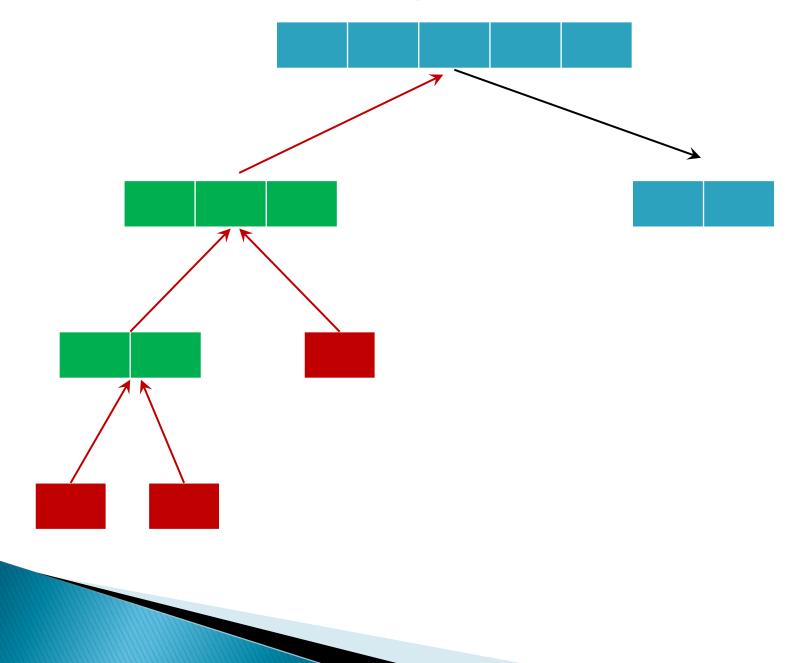

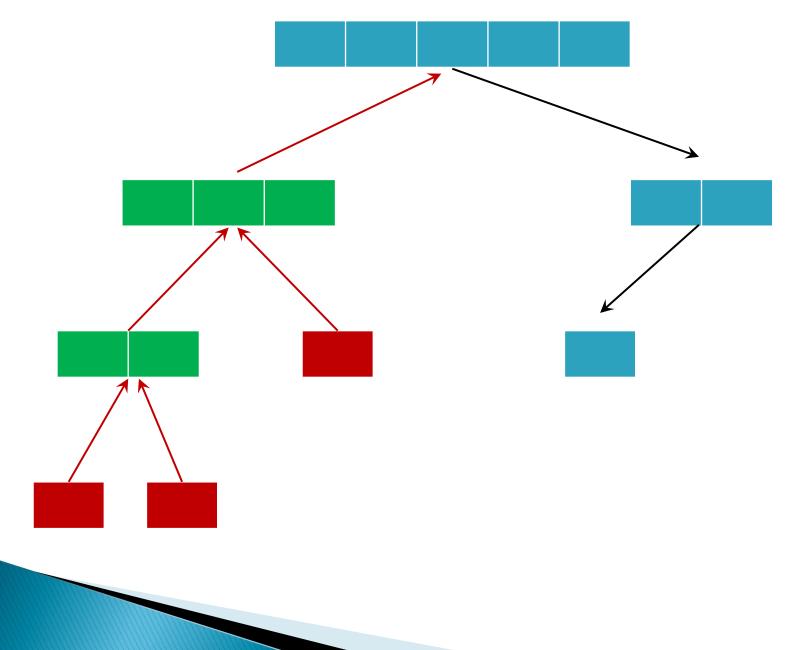

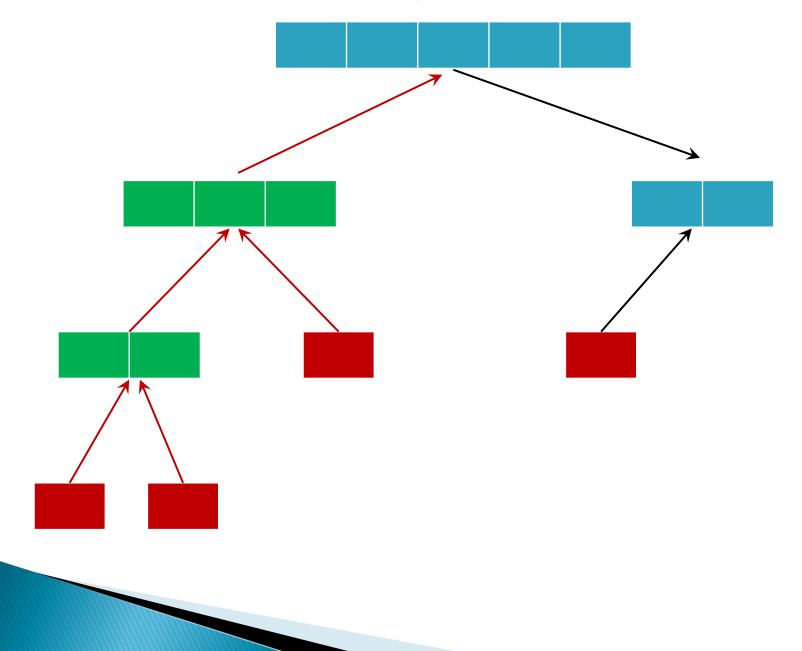

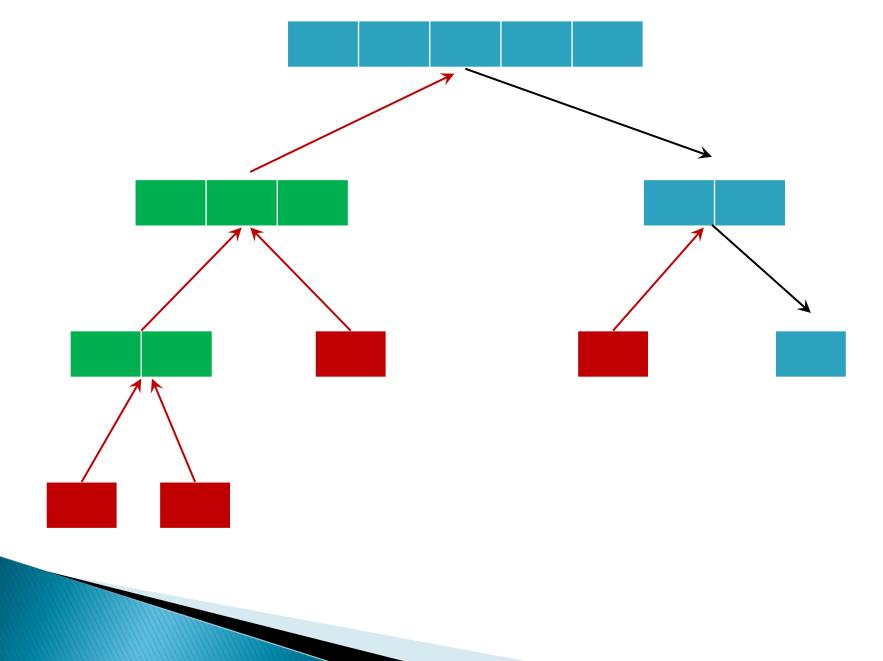

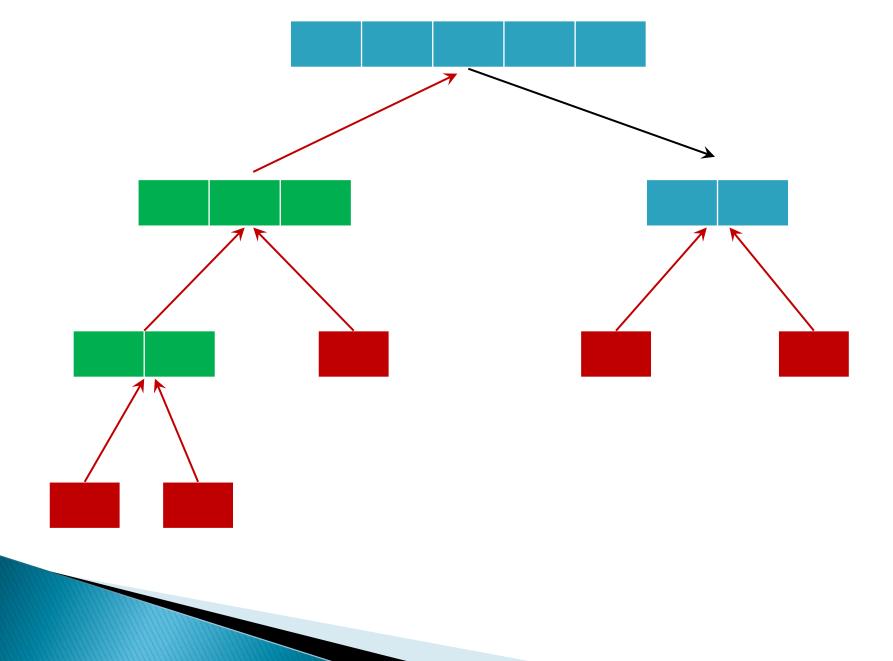

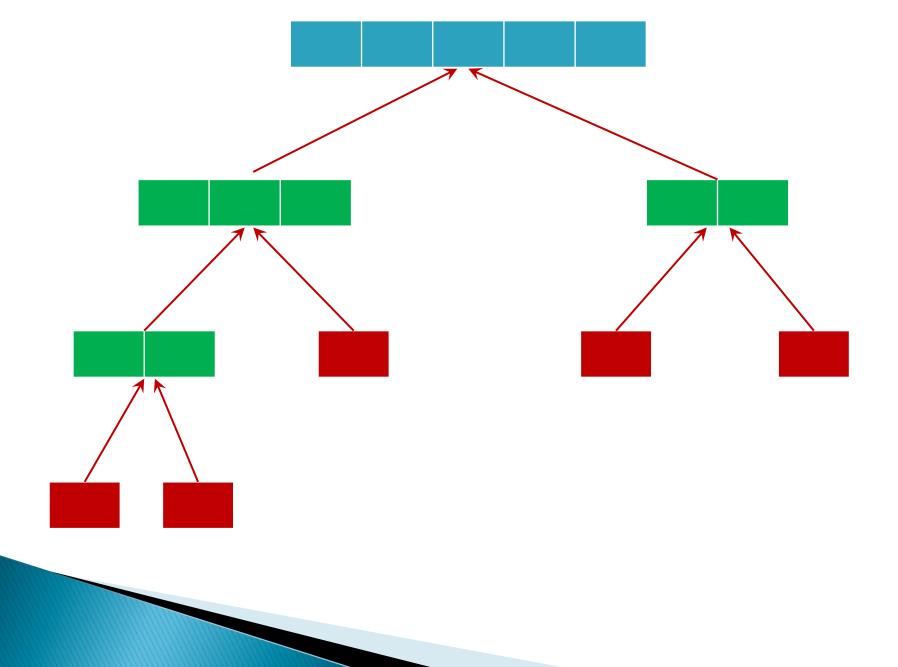

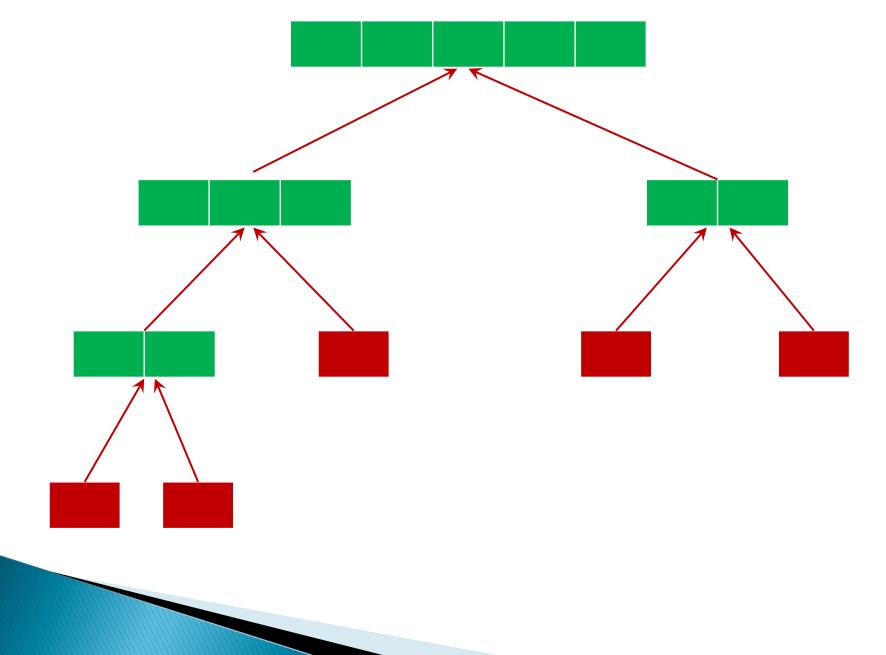

- În termeni de arbori, DI constă în
 - construirea dinamică a unui arbore (prin împărţirea în subprobleme)

urmată de

 parcurgerea în postordine a arborelui (prin asamblarea rezultatelor parțiale).

Exemplu - cmmdc al elementelor unui vector

```
function DivImp(p,u)
     if u-p<2
            r \leftarrow Cmmdc2(a[p],a[u])
    else
            m \leftarrow \lfloor (p+u)/2 \rfloor;
            r1 \leftarrow DivImp(p,m);
            r2 \leftarrow DivImp(m+1,u);
            r \leftarrow Cmmdc2 (r1, r2)
    return r
end;
```

Ştim algoritmi polinomiali – complexitate

Exemple clasice (de recapitulat)

- Căutare binară
- Sortarea prin interclasare (Merge Sort)
- Sortarea rapidă (Quick Sort)
- Problema turnurilor din Hanoi

Sortarea prin interclasare – Aplicație

Problemă

Se consideră un vector cu n elemente distincte. Să de determine <u>numărul</u> de inversiuni din acest vector

- Inversiune = pereche (i, j) cu proprietatea că i < j
 şi a_i > a_i
- Exemplu 1,2,11,9,4,6
 (11,9), (11,4), (9,4), (11,6), (9,6)

- Măsură a diferenței între două liste ordonate
- "Gradul de ordonare" al unui vector
- Probleme de analiză a clasificărilor (ranking)
 - Asemănarea între preferințele a doi utilizatori sugestii de utilizatori cu preferințe similare
 - Asemănări dintre rezultatele întoarse de motoare diferite de căutare pentru aceeași cerere
 - collaborative filtering

Suficient să presupunem că prima clasificare este

 Gradul de asemănare dintre clasificări = numărul de inversiuni din a doua clasificare

Preferințe utilizator 1

Arghezi

Bacovia

Blaga

Barbu

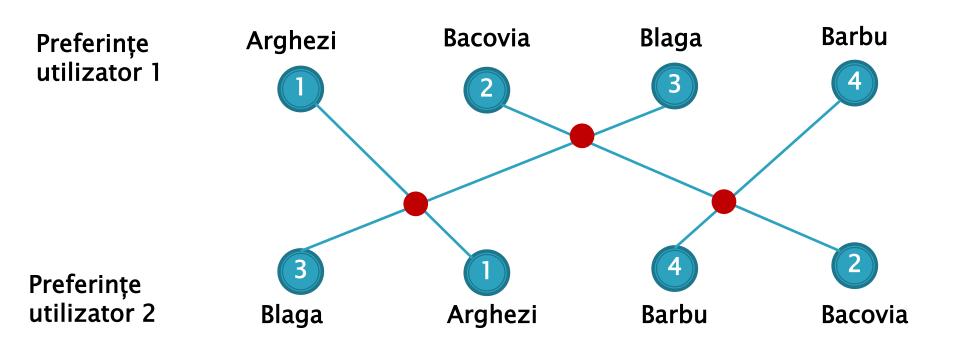
Preferințe utilizator 2

Bacovia

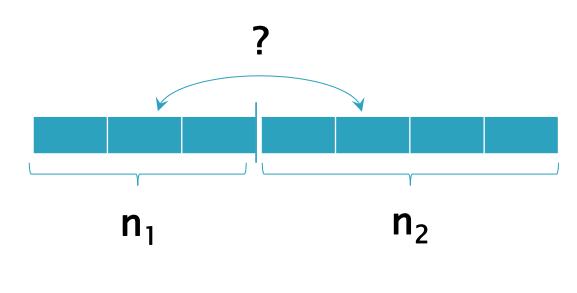
3 inversiuni

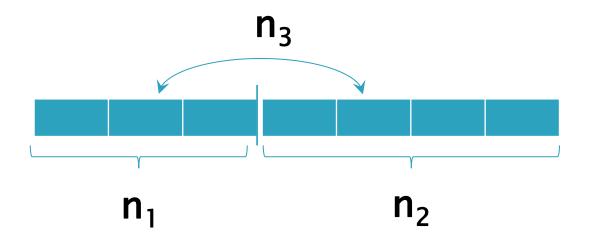
Numărul maxim de inversiuni ?

Algoritm Θ(n²) – evident

Algoritm Divide et Impera

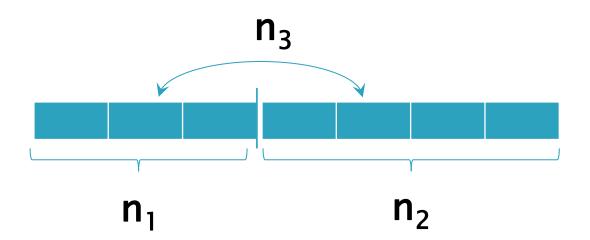

$$n_1 + n_2 + ?$$

$$n_1 + n_2 + n_3$$

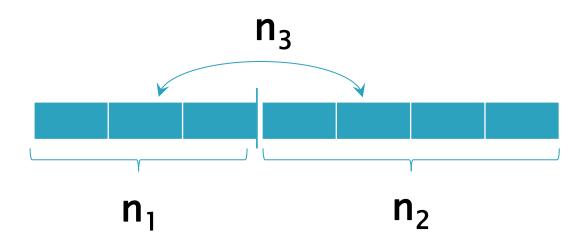

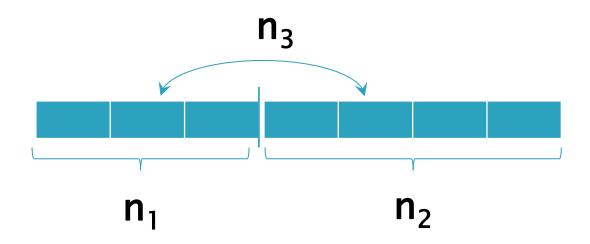

 Considerând fiecare pereche (i,j) cu i în subvectorul stâng şi j în cel drept – tot O(n²)

$$T(n) = 2T(n/2) + cn^2$$

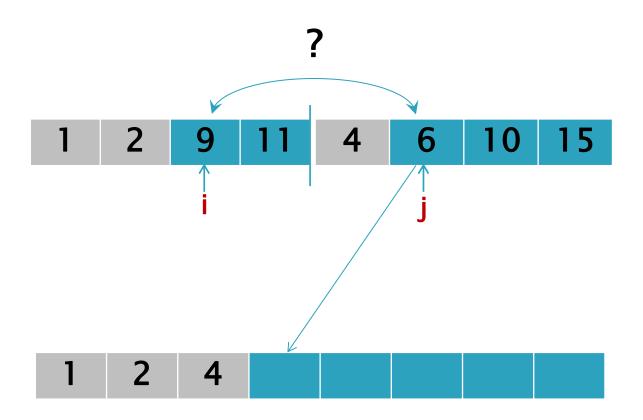

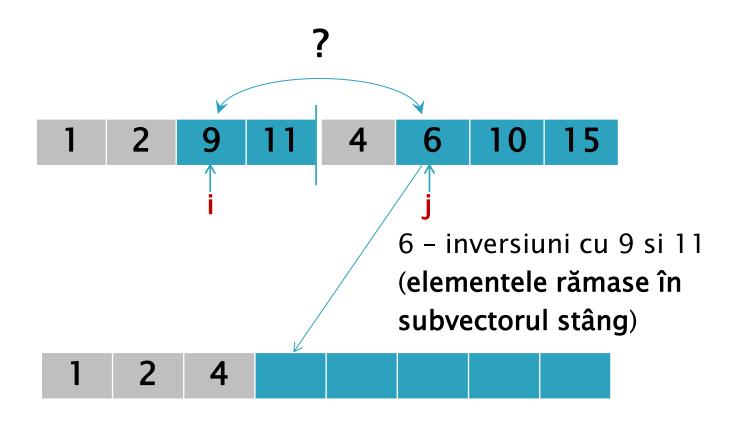

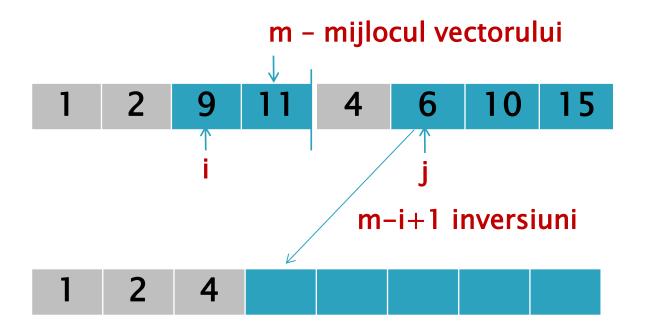

Dacă subvectorii stâng şi drept sunt **sortați crescător**, numărarea inversiunilor (i,j) date de elemente din subvectori diferiți se poate face la interclasare

$$T(n) = 2T(n/2) + cn \Rightarrow T(n) = O(n \log n)$$

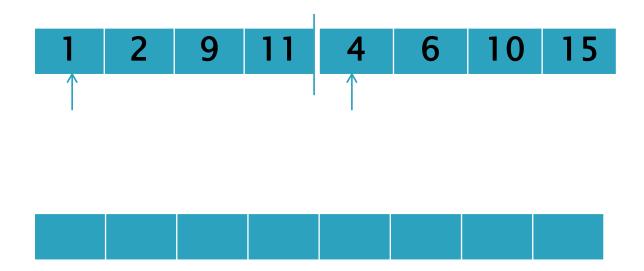

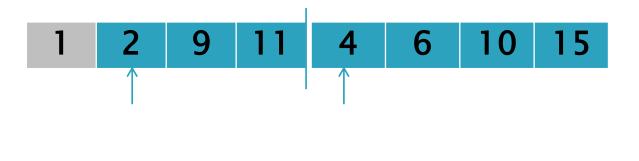

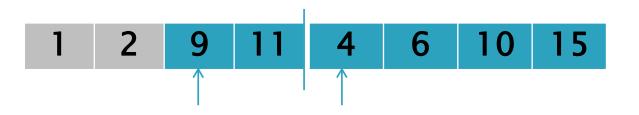

a[j] determină m - i + 1 inversiuni

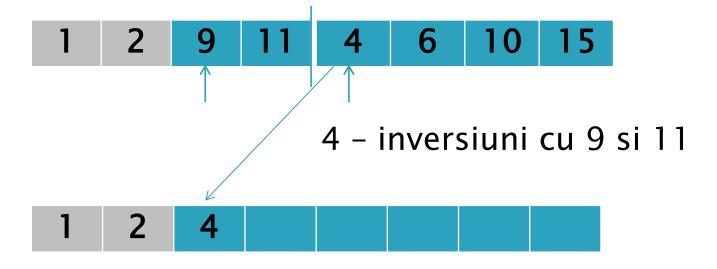
Exemplu - numărarea inversiunilor la interclasare

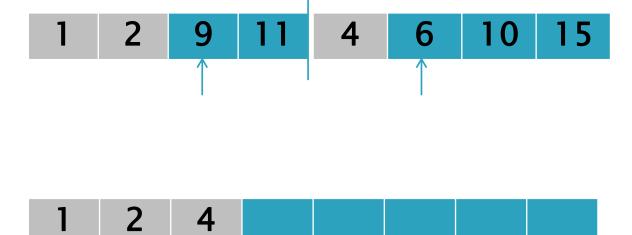

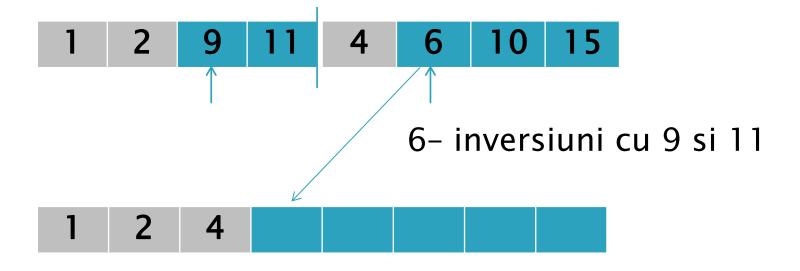
1 2

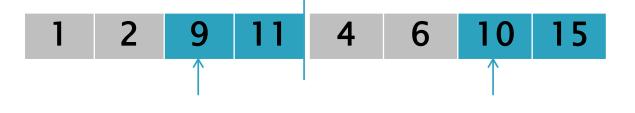
Inversiuni = 2

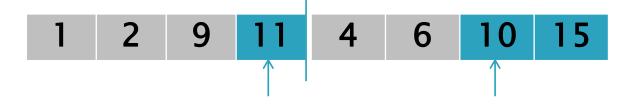
Inversiuni = 2

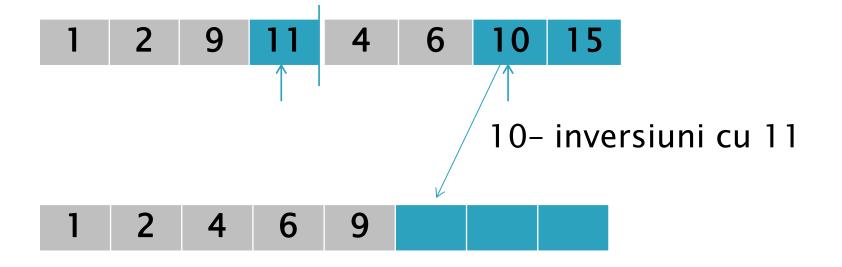
Inversiuni = 2 + 2

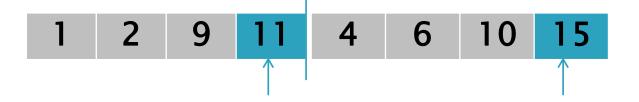
Inversiuni = 2 + 2

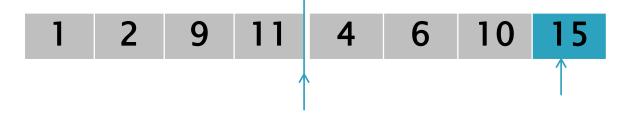
Inversiuni = 2 + 2

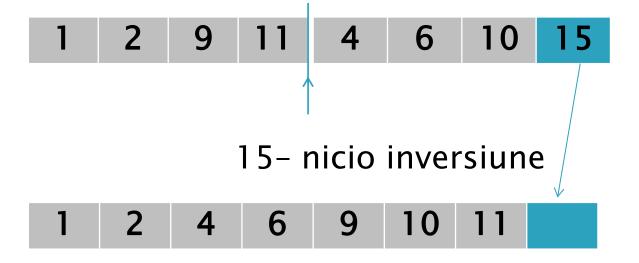
Inversiuni = 2 + 2 + 1

Inversiuni = 2 + 2 + 1

Inversiuni = 2 + 2 + 1

Inversiuni =
$$2 + 2 + 1 + 0$$

1 2 9 11 4 6 10 15

1 2 4 6 9 10 11 15

Inversiuni = 2 + 2 + 1 + 0 = 5

Algoritm

```
int nrInv(int p, int u) {
   if (p == u) {
       return 0;
  else {
        int m = (p+u)/2;
        int n1 = nrInv(p,m);
        int n2 = nrInv(m+1,u);
        return interclasare(p,m,u)+n1+n2;
```

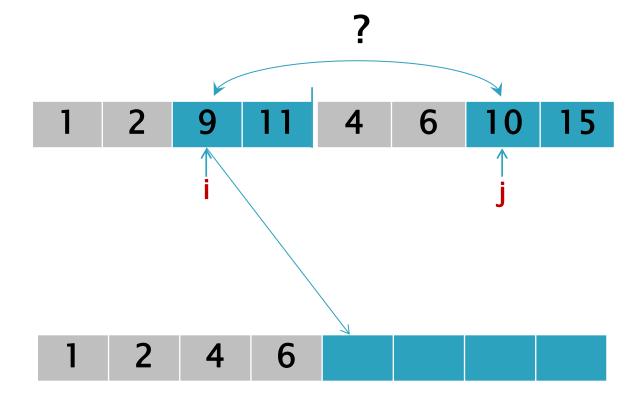
```
int interclasare(int p, int m, int u) {
      int b[]=\text{new int}[u-p+1];
      int i=p, j=m+1, k=0, nr=0;
      while ((i \le m) \& \& (j \le u)) 
             if (a[i] \le a[i]) \{ b[k] = a[i]; i++; \}
             else{ b[k]=a[j]; j++;
                    nr = nr + (m-i+1);
             k++;
      while (i \le m) \{ b[k] = a[i]; k++; i++; \}
      while (j \le u) \{ b[k] = a[j]; k++; j++; \}
      for (i=p;i<=u;i++)
             a[i]=b[i-p];
      return nr;
```

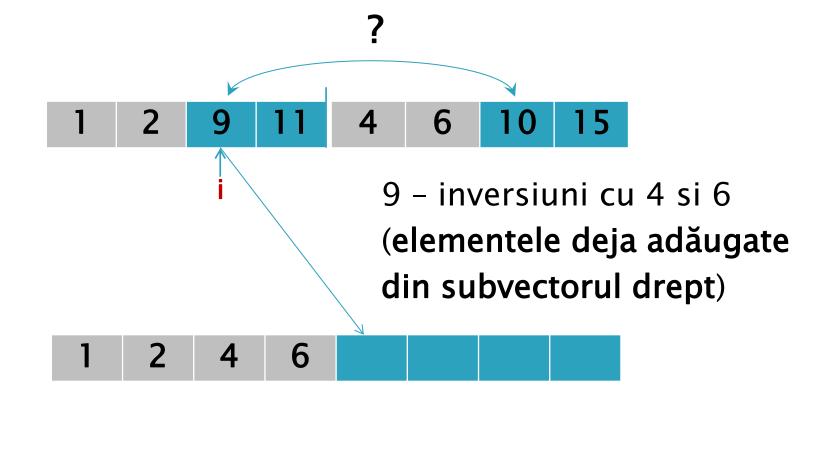
Complexitate

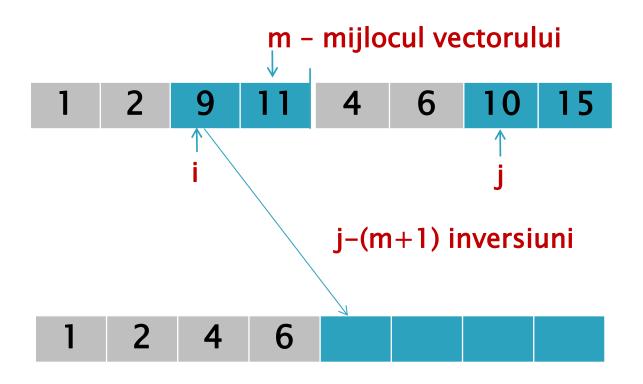
$$\begin{split} T(n) &= T(2^k) = 2 \ T(2^{k-1}) + c \cdot 2^k = \\ &= 2 \ [2T(2^{k-2}) + c \cdot 2^{k-1}] + c \cdot 2^k = 2^2 T(2^{k-2}) + 2 \cdot c \cdot 2^k \\ &= \dots = 2^i T(2^{k-i}) + i \cdot c \cdot 2^k = \\ &= 2^k T(1) + k \cdot c \cdot 2^k = nt_0 + c \cdot n \cdot log_2 n \end{split}$$

Arbore subprobleme

Varianta 2 - puteam număra inversiunile dintre subvectori şi atunci când un element când a[i] cu i ≤ m (din subvectorul stâng) este adăugat în vectorul rezultat.

a[i] determină j - m - 1 inversiuni

```
int interclasare(int p, int m, int u) {
     int b[]=new int[u-p+1];
     int i=p, j=m+1, k=0, nr=0;
     while ((i \le m) \& \& (j \le u)) 
           if (a[i] \le a[j]) \{ b[k] = a[i]; i++;
                 nr = nr + (j-m-1);
           else{ b[k]=a[j]; j++; }
           k++;
     nr = nr + (j-m-1);
     while (j \le u) \{ b[k] = a[j]; k++; j++; \}
     for (i=p;i<=u;i++)
           a[i]=b[i-p];
     return nr;
```

